

קונטרס אבן מקיר תזעק

חלק ז



אור הזוהר 506 ★ כסלו תשע"ז

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש



בעזהש"ת

קונטרס

אבן מקיר תזעק

והוא קונטרס מענה על מכתב מאת

המתיר איסורים

"הרב" יצחק אליעזר יאקאב

בענין שחיטה ב"באקס" (פע"ן בלע"ז)

בו יווכח לעין כל איך ש"הרב" הנ"ל משקר במצח נחושה, ומזייף ביודעין דעת רבני וגדולי דורנו ודעת רבני וגדולי הדור שעבר אודות השחיטה בארצה"ב

הו"ל בחמלת ה' עלי בזכות אבותי ורבתי הק' זי"ע

הק' שלום יודא גראס

רב דקהל "מגן שאול" ד"האלמין"

ור"מ בישיבה וכולל "בית ישעי"

"מכון להוראה בשחיטות ובדיקות"

בעהמח"ס: גידולי יהודה (על הלכות ציצית). שו"ת זבחו וזבחי צדק (על הלכות שחיטה ובדיקה). חינוך ישראל סבא (מדריך לחינוך הבנים והבנות). מדריך לצניעות. מנחת יהודה (על חומר איסור חלב עכו"ם ו"סימילאק"). מנחת שלום (הדרכה לכשרות). נפש ישעי (על מאכלות אסורות, ה' חלקים). קדושת ישראל (על הלכות יחוד). מזוזת שלום (על הלכות מזוזה). ושאר ספרים.

בלאאמו"ר הרה"ג הצדיק מוהר"ר ישעי' זאב גראס זצ"ל, נכד השרף מסטרעליסק, הרה"ק מאפטא, ר' יעקב קאפיל חסיד, ט"ז, ב"ח, תוס' יו"ט, רש"י, ולמעלה בקודש עד דוד המלך ע"ה

ברוקלין יצ"ו ★ שנת תשנ"ו



הגה"צ מצעהלעם הרבה פעמים בבית השחיטה, ואמר לו שהוא מרוצה מהבאקס, וכמובן שנתן הכשר על הבשר תחת השגחתו.

יג) הגה"ק מרן אדמו"ר מסאטמאר זצוק"ל, הנהיג שחיטה נפרדת של קהילת סאטמאר, והיה לו צוות של שובי"ם, הן ששחטו בתלויה, והן ששחטו אחר כך בבאקס, והוא עצמו ביקר בבית השחיטה וסמך ידו עליהם, ועל השולחן בסאטמאר, היה הבשר ששחטו כנ"ל.

יד) הגה"צ רבי יעקב קאמינעצקי זצ"ל, היה בבית המטבחים, והיה לו שוחט קבוע בשם הרב זיסקינד ז"ל, שהיה שו"ב חשוב מאוד, וסמך ידו

עליו. וסיפר לי בנו של הרב זיסקינד שליט"א, כעת רב בהתאחדות הקהילות החרדיות בארה"ב (O.U), שהוא היה פעם בעת שהרב קנייבסקי היה בשחיטה, ואז שחטו בתלייה, וכך שמעתי מהרב ליפשיץ שליט"א, שהוא רב גדול במונסי, וידיו רב לו בשו"ב פה בארה"ב, שהגאון הנ"ל הסכים בשחיטה, הן בתלויה, והן בבאקס.

טו) הגאון הגדול פוסק הדור רבי משה פיינשטיין זצ"ל, מביא בספרו בפירוש שמותר לשחוט בתלייה (אגרות משה חלק יור"ד ח"ב סי' י"ג). ושמעתי עדותי נאמנה מהשו"ב ר' אברהם שווארץ, שדיבר עם בנו של הגאון הנ"ל הרה"ג רבי דודי פיינשטיין

אבן מקיר תזעק

כתב O.U ודי, האם יש אחד בעולם שאינו יודע מה הוא ה-O.U, אבל אם כותב התאחדות הקהילות החרדיות או יחשבו מי יודע מה, וז"ל.

כד) אמת שידיו רב לו בשו"ב, שהאכיל מלינו יהודים בנו"ט וכתבתי הרבה סיפורים ומאמרים מהרב הגדול במאנסי כפי הנראה אתה מקנא בו שהוא רב גדול, ואפשר לצפות שאתה גם כן תהי' בקרוב גדול כמוהו חוטא גדול. וכבר כתבתי חיבור שלם נגד כל שחטות ה"א-י"ו - O.U, שם הספר הוא אכילת בשר הלכה למעשה, ועיי"ע במדריך הכשרות ממספר 14 עד מספר 39 מה שביארתי שם באריכות נגד ההכשרים של הרב הגדול הזה, וגם כן שמעתי ממך לבד שאמרת לי שה"א-י"ו - O.U, שוחטים מאכלים נבילות וטריפות, ופתאום הוא נהי' [צדיק] רב גדול וידיו רב לו בשו"ב, ובודאי ידיו רב לו בשו"ב מפני שיש לה"א-י"ו - O.U שוחט עם שערות כמו היפס איך שאני ועוד רב גדול ביקרנו בשחיטה שלו, ועיי"ש עוד מה שראינו.

כה) ואפילו הי' הולך כמה פעמים מאין יבין בשחיטה הלא הוא לא הי' שוחט, ולא עבד בשחיטה ועי' בשמירה טובה בהערה לעיל.

כו) הגאון הגדול פוסק הדור הנ"ל, כתב תשובה על השחיטה לפי מה שאמרו לו השוחטים והמכשירים וספרו לו, וכמו"כ הי' אצל כל הרבנים שהאמינו להשוטח שלהם, וזה הי' באמת החורבן הנורא על מה שעברנו כאן בארצה"ב בעניני שחיטה, כי אם הרבנים הנ"ל היו שוחטים לבד היו יכולים לומר דעת תורה בגלל שהם מבינים המציאות, כמו שכ' בספר שמירה טובה (עיין לעיל הערה 2??).

כז) איזהו עדות נאמנה משוחט בלי זקן ופיאות ששוחט אצל טייץ ושוחט כל ימיו כך, ודווקא הוא אצלך עדות נאמנה, ולמה אצל החסידישע שוחטים אתה לא כותב עדות נאמנה, מזה יכולים לראות איך שעבדת על זה לתפוס את אנשים התמימים בתוך השק שלך שלא ישאלו מי הוא זה השוחט שכותבים עליו דווקא עדות נאמנה.

כח) פגשתי לפני הרבה שנים את הגאון רבי דוד פיינשטיין שליט"א, ואמרת לי שידע שהשוחט ששוחט לאביך, השחיטה הזאת אינו כדאי לאכול אפילו ליהודי פשוט ובודאי שלצדיק וגדול כמו הגר"מ ז"ל בודאי שאינו כדאי, ואח"כ אמרת לי גם כן בענין השחיטה מעמפיער ואמרת לי ששמעתי שהגר"מ התיר לאכול מעמפיער, וענה לי שיש לו תלמיד ואמר לי השם [אגב התלמיד הזה הי' ראש השוחטים בעמפיער והי' קל שבקלים, אבל ת"ח הי' ולמדן גדול, וקיבל שכר בערך \$3000 לשבוע, והתלמיד הזה סידר שעמפיער תתן לשיבה תפארת ירושלים \$50,000 לשנה, וזה דבר ידוע להשוחטים הזקנים ששחטו בעמפיער לפני 25 שנים.

וכן שמעתי מהרב הגאון ר' פנחס וועבערמאן שליט"א, רב דמיאמי ביטש, שכשכנו המקוה לפני חמשה עשר שנה בערך, והרב וועבערמאן בדק המקוה והי' כעשר דברים שעפ"י ההלכה היא

יח) כפי הנראה שקר גם, יכול להיות שראה את הגה"צ מצעהלים אבל לא בבית השחיטה, אני הייתי שם לערך שנה בבית השחיטה הגדול ששחטו להרב מצעהלים ולא ראיתי אותו אף פעם, ופתאום הוא ראה אותו הרבה פעמים. ואם נאמר שראה אותו אז תתאר לעצמך שיבא הרב מצעהלים זקן בן 80 ונותן הכשר 50 שנה ויאמר לאברך בן 25 שהוא מרוצה מאוד מהבאקס. ואפילו אם נאמר, שאומר שהוא כן מרוצה, אם הוא לא שוחט לבדו, הוא לא יכול לדעת כלום, כמו שכתוב בספר "שמירה טובה".

יט) הגה"ק מסאטמאר זי"ע לא הנהיג בכלל שחיטה כו', רק ג' קצבים רצו לעשות הון תועפות ע"ש הקדוש של סאטמאר. הגה"ק מסאטמאר זי"ע כתב בעיתון "מארגען דזשורנאל" שלא נותן שום הכשר על בשר, ואפילו על הבשר שקוראין סאטמאר הוא שקר, שהוא אינו נותן הכשר לא על בשר ולא על שום בוטשער, [וזה הי' בפומבי בעיתון, וכל אחד יכול לראות בלייבערי [בספריה], ויש הרבה אנשים שזוכרים המודעה הנ"ל, וכפי הנראה ראה ברוחק דשו שיבא עוד אחד שותף של עמלק כמורך שיעיד ויביא עדים שוחטים קלים שהוא זי"ע הנהיג שחיטה רח"ל. וראה במדריך לכשרות דברי יואל משי"כ הגה"ק מסאטמאר זי"ע נגד השחיטה בארצה"ב.

וז"ל מכתבו של הגה"צ ר' יצחק אייזיק אייכענשטיין, אב"ד ור"מ קיוויאשד, רב דקהל יראים עטרת צבי בפארעסט היילס, נ.י.:

ב"ה, יום ד' לס' אח"ק תנש"א
שלו' אשיב לידי הרה"ג וכו' מוהרש"י גראס שליט"א, הרב
ההאלמין תע"א

תשובת שאלתו ממני אם הייתי פעם בבית שחיטה עם כ"ק אדמו"ר מסאטמאר זצוק"ל, תשובתי: לא היו דברים מעולם.

מה הי' דעת כ"ק אדמו"ר זצוק"ל על דבר ה"פען", תשובתי: מעולם לא דברתי אתו על דבר ולא שמעתי ממנו שום חוות דעת ע"ז.

ע"ד שאלתו אם כ"ק אדמו"ר זצ"ל הי' פעם בבית שחיטה, מעולם לא שמעתי שהי' פעם בבית שחיטה, אם כי "לא ראינו אינה ראי", אבל אם לא שמענו בכל משך השנים שהי' פעם בבית השחיטה בודאי לא הי' מעולם בבית שחיטה לגטות ודקות.

וזאת אוכל לומר ברור, שאותן שתולים בוקי-סריקי בעניני ואופני השחיטה בכ"ק מרן זצ"ל אחרי מטות עתידים ליתן את הדיון, כי אם אפילו הביע דעתו פעם באיזה ענין בעניני שחיטה אין יכולים לדון מענין לענין כמובן.

וע"ד מה ששאל אם הייתי ביחד עם מרן זצ"ל בטורונטו בבית שחיטה שם, לא היו דברים מעולם.

ועל זה באעה"ח ואחתום בשים שלו' טובה וברכה
הק' יצחק אייזיק אייכענשטיין

כ) לא היתה להם שחיטה נפרדת.

כא) חלק מצוות השוחטים היו הבעלי-בתים של כל השחיטה.

כב) כנראה שהשוחטים הם בהמות שכל אחד סומך ידו עליו או עליהם.

כג) הוא כותב השם הזה גם כן לרמות את הקוראים, למה לא



פסולה, והרב המכשיר אמר להרב וועבערמאן שהגר"מ פיינשטיין אמר שהכל כשר בתכלית הכשרות ואין לפקפק עליו. הרב וועבערמאן נסע תיכף להגר"מ שליט"א והראה לו כל הבעיות ואמר שלפי כל הבעיות האלו המקוה פסולה, וביקש מהגר"מ זצ"ל שיתן לו כל מה שאמר בכתב, והגר"מ לקח תיכף נייר והתחיל לכתוב, והגבאי שלו חטף הנייר, ואמר שהוא לא מסכים בשום אופן שהגר"מ יכתוב, ואמר להרב וועבערמאן באיתי החוצה והסביר לו למה שהוא לא מסכים שהגר"מ יכתוב חוות דעתו עפ"י הלכה, מפני שהרב המכשיר דשם על המקוה המציא להם מליאנער גדול במיאמי שנתון \$50,000 כל שנה, ומהכסף הזה יש קיום לכל הישיבה שלנו "תפארת ירושלים". ואם הגר"מ יכתוב המכתב הזה אז יפסק כל הכסף ומי יחזיק הישיבה? ועכשיו אנו יכולים להבין שמהעופות שחיטה מעמפייער קיבלו \$50,000 לשנה, וממיאמי מבעל המקוה \$50,000, ומשחיתת גסות אם אמת שהלך והתיר אז בוודאי שהישיבה קיבלה מזה כסף, ובאופן הזה התירו הנבילות בארצות הברית. וד"ל.

וכמו כן אנו רואים שהרבה מהגבאים שעשו חורבנות גדולות בהרבה עניינים כמו כל המחלוקת ביוראפ הייתה ע"י הגבאים, ומה שהם רצו האבען זיי איינגערעט להרעבעס הגדולים ועשו מה שעשו כידוע ויש על זה לספר הרבה ואכמ"ל.

וכן אנו רואים בחז"ל במסכת גיטין בפרק שביעי מי שאחזו (בדף ס"ז ע"ב), והעתקנו מעין יעקב עם הביאור שלו, וז"ל:

רב עמרם חסידא כי הוה מצערי ליה בי ריש גלותא הוה מגנו ליה אתלגא [דרך לאחוזו לו חולה מחמת צנה כמפורש שם בגמרא ורפואתו בשרא שמינא אגומרא וחמרא חייא, פי' בלא מזיגת מים כמבואר שם בגמ']. למחר אמרו ליה מאי ניחא ליה למר דלייתו ליה, אמר הני כל דאמינא להו מיפך אפכי. אמר להו בישרא סומקא [כחוש] אגומרא וחמרא מרקא [מזוג במים הרבה]. אייתו ליה אינהו בישרא שמינא אגומרי וחמרא חייא, שמעה ילתא [אשת רב נחמן, והיתה בת הנשיא ואשת אב ב"ד וחשובה, כדאמרינן בהעור והרוטב דרב נחמן חתניה דבי נשיאה הוה] ומעיילא ליה לבי מסותא [מרחץ] ומוקמא ליה במיא דבי מסותא עד דמהפכי [מתהפכים מחמת זיעה אדומה היוצא ממנו ע"י בשרא שמינא וחמרא חייא] מיא דבי מסותא והוה דמא וקאי בישריה פשיטי [בהרות עגולות] פשיטי.

רב יוסף איעסק [מתעסק] בריחיא [כדי שיתחמם ויזיע], רב ששת איעסק בכשורי [לשאת קורות ומשאות], אמר גדולה מלאכה שמחממת את בעליה.

א"ל ריש גלותא לרב ששת מ"ט לא סעיד מר גבן, א"ל דלא מעלו עבדי דחשידי אאבר מן החי, אמר ליה מי יימר אמר ליה השתא מחוינא לך, אמר ליה לשמעיה זיל גנוב אייתי לי חדא כרעא מחיותא, אייתי ליה אמר להו אהדמו לי הדמי דחיותא [סדרו לפני נתחי הבהמה לנתחיה אהדמו הנתחיו כלומר ערכו הנתחים] אייתו תלת כרעי אותיבו קמיה א"ל [ריש גלותא] הא בעלת ג' רגלים הואי פסיק אייתו חדא מעלמא אותיבו קמיה א"ל לשמעיה אותביה נמי להך דידך אותבה אמר להו האי בת חמש רגלים הואי א"ל אי הכי [משום דחשידי הוא] ליעבדו קמיה דמר [כלומר קמי שמעיה דמר יסדרו המאכל בהיתר] וליכול, א"ל לחיי קריבו תכא [שלחן] קמיה ואייתו קמיה בישרא ואתיבו קמיה וריסתנא דחנקא חמתא [עצם קטן שעל כף הירך שאדם בולעו ונחנק משום דרב ששת סגי נהור הוה ולא יראנו ויאכל ויחנק], גששיה ושקלה כרכה בסודריה [מששה והרגיש באותו עצם, שקל כל החתיכה וכרכה בסודריה]. לבתר דאכיל אמרי ליה [לריש גלותא] איגיב לך כסא דכספא [שהיו רואים אותו כורך בסודריה ורוצים לבדוק מהו] בהדי דקא מעייני ואתי אשכחיה דכרכה בסודריה [אמר] [אמר] ליה חזי מר דלא מיכל קא בעי אלא לצעורן אמר להו אנא מיכל אכלי [וטעמו טעמתי] וטעמי ביה טעמא דחיוורא [בשר בעלת שחין], אמרי ליה חיוורא לא עביד לך האידינא [לא שחטנו היום בהמה בעלת שחין], אמר להו בדקו בדוכתיה [בעור (היו בודקין) במקום ריסתנא זו בכף הירך ותמצאנו בעור שהוא לבן] דאמר רב חסדא אוכמא בחיוורא וחיוורא באוכמתא לקותא היא [טלאי לבן

בעור שחור לקותא היה שם בבשר ונהפך העור ללבן], בדוק אשכחיה, כי קא נפיק כרו לי בירא [חפרו גומץ שיפול בו] ושדו ליה צפיתא עלויה [השליכו מחצלת ע"פ הבור כדי שלא יבין מושבן] ואמרי ליה ליתי מר לינח [לשכב במושבן] נחר ליה רב חסדא [עשה לו סימן כמו נחרת סוסין] אמר ליה [רב ששת] לינוקא פסוק לי פסוקיך אמר ליה (ש"ב ב) נטה לך על ימינך או על שמאל [פסוק הוא בעשהאל], א"ל לשמעיה מאי קא חזית א"ל צפתא דשדיא א"ל הדר מינה [חזור מעליה לימין או לשמאל] לבתר דנפק א"ל רב חסדא מנא הוה ידע מר א"ל חדא דנחר לי מר ועוד דפסק לי ינוקא פסוקא ועוד דחשידי עבדי דלא מעלו.

רב עמרם דער פרומער פלעגט האָבן צער פון די קנעכט פון ריש גלותא, די קנעכט האָבן אים אַמאָל געלייגט שלאָפן אויף די שניי. אויף מאָרגן האָבן די קנעכט געזאָגט צו אים "וואָס וויל דער רבי מען זאָל אים ברענגען", האָט רב עמרם געטראַכט "וואָס איך וועל זיי זאָגן וועלן זיי טאָן פאַרקערט, וועל איך זיי זאָגן פאַרקערט וועל איך האָבן וואָס איך וויל". האָט ער זיי געזאָגט אַז ער וויל רויטע מאַגערע פלייש געבראַטן אויף קוילן, און וויין געמישט מיט פיל וואַסער. האָבן די קנעכט אים געבראַכט פעטע פלייש געבראַטן אויף קוילן און ריינע וויין אָן וואַסער, האָט ילתא, די ווייב פון רב נחמן, געהערט וואָס מען האָט געטאָן צו רב עמרם, האט זי געהייסן מען זאָל אים ברענגען אין אַ באַד און מען זאָל אים לאָזן שטיין אין די הייסע וואַסער פון באַד ביז די וואַסער פון באַד זענען געוואָרן רויט ווי בלוט, ווייל עס איז אַרױסגעאַנגען פון אים רויטע שווייס פון די פעטע פלייש מיט די ריינע וויין וואָס ער האָט געגעסן און געטרונקען, און עס האָבן זיך באַוווּן אויף זיין קערפער ווייסע קיילעכדיקע פלעקן.

רב יוסף, אַז אים פלעגט קאַלט ווערן, פלעגט ער מאַלן די מילשטיינער ביז ער האָט זיך דערשוויצט. רב ששת, אַז אים פלעגט קאַלט ווערן, פלעגט ער טראָגן שווערע פעקלעך ביז ער האָט זיך דערשוויצט. רב ששת האָט געזאָגט "ווי גרויס און גוט איז אַרבעט אַז זי דערוואַרעמט דעם אַרבעטער". דער ריש גלותא האָט אַמאָל געזאָגט צו רב ששת "פאַרוואָס עסט ניט אַמאָל דער רבי ביי אונז", האָט רב ששת געזאָגט צום ריש גלותא "ווייל איר האָט ניט קיין גוטע קנעכט, זיי זענען אין חשד זיי זאָלן אַפּשניידן אַ שטיק פלייש פון אַ לעבעדיגע בהמה און קאַכן און אייך געבן צו עסן", האָט דער ריש גלותא געזאָגט צו רב ששת "ווער זאָגט דאָס אַז מיינע קנעכט וועלן אַזוי טאָן", האָט רב ששת געזאָגט צום ריש גלותא "איך וועל דיר ווייזן אַז עס איז ווי איך זאָג". האָט רב ששת געזאָגט צו זיין באַדינער "גיי גנב'ע און ברענג מיר אַ פוס פון אַ בהמה וואָס עס ליגט צושניטן ביי דעם ריש גלותא", האָט דער באַדינער געבראַכט, דערנאָך האָט רב ששת געזאָגט צו די קנעכט פון ריש גלותא "צושניידט די בהמה און ברענגט אַהער אַלע שטיקער און שטעלט צוזאַמען אַלע שטיקער אַזוי ווי עס איז געווען פריער פאַר דעם צושניידן", האָבן די קנעכט געבראַכט דריי פיס און האָבן געלייגט פאַר רב ששת, האָט רב ששת צו זיי געזאָגט "האָט דען די בהמה געהאַט מער ניט ווי דריי פיס"? זענען די קנעכט געגאַנגען און האָבן אַפּגעשניטן אַ פוס פון אַ לעבעדיקע בהמה, און האָבן געבראַכט פאַר רב ששת, האָט רב ששת געזאָגט צו זיין באַדינער "לייג אַנדיער די פוס וואָס דו האָסט גענומען אויך", האָט ער זי אַנדיערגעלייגט, האָט רב ששת געזאָגט צו די קנעכט "האָט די בהמה געהאַט פינף פיס"? האָט מען אויסגעוויזן אַז זיי געבן עסן טריפות, האָט דער ריש גלותא געזאָגט צו רב ששת אויב דער רבי וויל ניט עסן ביי אונז דורך די קנעכט, וועלן די קנעכט מַכּן דאָס עסן פאַר דעם רבי'ס באַדינער, דער באַדינער וועט זעהן אַז עס איז כשר געמאַכט געוואָרן, וועט דער רבי מעגן עסן. האָט רב ששת געזאָגט "איך וועל עסן", האָט מען פאַר אים געשטעלט אַ טיש, און מען האָט געבראַכט פאַר אים פלייש, און מען האָט געלייגט פאַר אים אַ חלק פלייש מיט אַ ביינדל, און רב ששת איז געווען בלינד, האָבן זיי געטראַכט אַז ער וועט געוויס אַראָפּשלינגען דעם ביינדל וועט ער דערוואָרן ווערן. רב ששת האָט אַרומגעטאַפט די שטיקל



פלייש, האָט ער געפונען אינעווייניג דעם ביינדל, האָט ער גענומען די גאַנצע שטיקל פלייש און האָט איר איינגעוויקלט אין זיין פאַטשיילע. דערנאָך ווי מען האט אָפגעגעסן האָט מען געזאָגט צו רב ששת ביי אונז איז געגאַנבעט געוואָרן אַ זילבערנער כוס [ווייל זיי האָבן געזען ווי ער וויקלט עפעס איין אין די פאַטשיילע, און זיי האָבן נט געוואוסט וואָס, דעריבער האָבן זיי געזאָגט "עס איז געגאַנבעט געוואָרן אַ זילבערנער כוס" מען זאָל ביי אים זוכן, וועט מען געפינען וואָס ער האָט באַהאַלטן]. זוכנדיק ביי אים האָבן זיי געפונען די איינגעוויקלטע שטיקל פלייש, אָבן זיי געזאָגט צום ריש גלותא "איצט זעהן מיר אַז דער רבי האָט גאָר ניט געוואָלט עסן, ער האָט געוואָלט מיר זאָלן האָבן צער", האָט רב ששת צו זיי געזאָגט "איך האָב יאָ געגעסן נאָר איך האָב פאַרוזכט די פלייש און עס איז געווען פון אַ קראַנקע בהמה", האָבן די קנעכט געזאָגט צו רב ששת "מיר האָבן היינט ניט געשאַכטן קיין קראַנקע בהמה", האָט רב ששת געזאָגט צו די קנעכט "זוכט אויף דעם אָרט וואו איך ווייז אייך, פון וואַנען איר האָט אויסגעשניטן די שטיקל פלייש וואָס איר האָט מיר געגעבן", וואָרום רב חסדא האָט געזאָגט אַז מען געפינט אַ שוואַרצן פלעג אויף אַ ווייסע פעל, אַדער אַ ווייסן פלעק אויף אַ שוואַרצע פעל איז דאָרט געווען אַ מכה, איז די פעל געענדערט געוואָרן. האָט מען געזוכט און מען האט געפונען אַזוי ווי רב ששת האָט געזאָגט. ווען רב ששת איז אַרויסגעגאַנגען פון ריש גלותא האָבן די קנעכט געגראָבן אַ גרוב אויפ'ן וועג, און זיי האָבן באַדעקט אַ ראַגאַזע [טאַפּעט] אויף דעם גרוב, און זיי האָבן געזאָגט צו רב ששת "קום רבי מיר וועלן דיך פירן אַפּרוען" איז רב חסדא געגאַנגען אונטער רב ששת און האָט אַ הוסט געטאַן, וואָרום רב חסדא האָט פאַרשטאַנען אַז מען האָט דאָ געזוט עפעס טאָן, האט רב ששת געזאָגט צו אַ קינד "זאָג דיין פּסוק", האָט דער קינד געזאָגט "אבנר האָט געזאָגט צו עשהאל ניג אַפּ פון וועג און גיי אויף די רעכטע אַדער אויף די לינקע זייט", האָט רב ששת געזאָגט צום באַדינער "וואָס זעסטו?" האָט דער באַדינער געזאָגט "איך זע אַ ראַגאַזע [טאַפּעט] ליגט, האָט רב ששת געזאָגט צום באַדינער "גיי אַוועק פון די ראַגאַזשע [טאַפּעט] רעכטס אַדער לינקס, ווי רב ששת איז אַריבערגעגאַנגען האָט רב חסדא געזאָגט צו רב ששת "פון האָט רב ששת געזאָגט צו רב חסדא "ערשטנס ווייל דו האָסט אַ הוסט געטאַן, האָב איך פאַרשטאַנען אַז דאָ מוז עפעס זיין. צווייטנס, דער קינד האָט מיר געזאָגט אַ פּסוק אַז מען דאַרף גיין לינקס אַדער רעכטס, און דריטנס, ווייל די קנעכט זענען ניט גוטע וואָלט איך אַליין אויך געטראַכט טאַמער האָבן זיי געמאַכט עפעס אַ שטרויכלונג אין וועג".

עם פחים היכן שמכניסים את האוויזים, על פי הסדר היו צריכים לשחוט את כל 12 האוויזים ולאחר מכן לבדוק את הסכינים, כי זה לוקח זמן עד שנשפך כל הדם מהאוויזים ומכניסים 12 אוויזים נוספים. לאחר שחיתת 12 אוויזים נהיה הסכין מאוד מדומם ומלא עם נוצות קטנים. - זו בעיה אחת.

הבעיה השניה והגדולה שבהם, שקשה מאוד לשחוט את הקנה שלהם שהוא קשה מאוד, הסכין מתקלקל מיד, קל יותר לשחוט 1000 עופות מלשחוט 50 או 100 אוויזים, לאחר כל 12 או 24 אוויזים חייבים לשפשף מחדש את הסכין על אבן חלק. בפעם הראשונה כשהשוחט ר' ... שחט לא ראיתי סכין, יכול להיות שהוא רצה להראות לי ואני לא רציתי לראות כי מה לי ולצרה הזאת בחנם, שם במקום לא היה בידי לתקן דבר.

היתה שם בעיה נוספת שכל האוויזים שנטרפו נאלצו לחתוך להם חצי רגל להשליכו לצד, ולהזהר שהגוי לא יגנוב אותה ויערבב אותה ביחד עם הכשרות, הוא היה עושה זאת תמיד להכעיס, היה לו רפת עם עשרות אלפי אוויזים, ובכל זאת היתה זאת עבורו מציאה לתפוס אווז טריפה ולערבבה יחד עם הכשרות, כשהתירוך הוא שזה מיועד למען גוי וכי.

ויהי היום הגיע הזמן והוזמנתי לשחוט עבור השחיטה של קהילת ... התחלתי לשחוט וסכין השחיטה היה במצב נורא, היה ממש פחד להסתכל על הסכין, אמנם לא היו פגימות של ממש אך הוא איבד את החלקלקות שלו וצריכים היו הרבה לשפשף על היד בכדי לדעת אם הסכין פגום, ורק לאחר מכן לשפשף על האבן, הדבר לוקח הרבה זמן, ולא יכולתי בשום אופן להספיק את מהירות השחיטה הנוכחית שלא היתה מהירה במיוחד. מצאתי גם בווטש חתיכות עץ, ומתכת, כמה וכמה פעמים.

כשנאלצתי להטריף כמות של עופות, נהגתי לסדר ולאסוף את הטריפה, וזרקתי אותן ביער בין העשבים הגדולים במקום שהבעל הבית לא ימצא אותן לעולם, אך היו לי בעיות אחרות, כשהסכינים נפגמו לאחר שחיתת 12 אוויזים ולאחר שחיתת 10 אוויזים והבעל הבית ראה כמו עיניו, כשבחיד היו לי קרוב ל-50 חתיכות טריפה. הוא רתח וזעם, כשטען שבשר אווז יקר מאוד, ראיתי את הבעל הבית כשהוא מתהלך סהרורי עוד אף פעם לא קרה אצלו שיהיו כל כך הרבה אוויזים טריפה. חששתי מאוד שהבעל הבית יערבב את הטריפה ביחד עם הכשר, אז הודעתי לבעל הבית שאני קונה ממנו את כל העופות הטריפה ומשלם לו כמה שזה שווה. התקשרתי גם עם הרב המכשיר ר' ... מקהילת ... שהשחיטה היתה מיועדת להם וביקשתי ממנו שייגיע מיד למקום מאחר וישנן בעיות. תוך שעתיים הוא היה במקום, הוא הרגיע את הבעל הבית, ואני נאלצתי לשלם את בשר הטריפה מאחר ולרב ... לא היה מתאים שיקרה כל כך הרבה טריפה, כי אם כך הם פני הדברים, הרי כל השחיטה עומדת בסמין שאלה? משחטה זו ממילא לא היתה טובה שחטו שם תחת לחץ וטעראר, והשוחטים חששו להטריף.

הרב המכשיר ר' ... אמר לי שהוא אינו מבין איך זה שאצל שוחטים אחרים השחיטה הזו קלה ואין בעיות, אף פעם לא קרה שכל כך הרבה אוויזים יהיו טריפה, למה אני כזה "שלימול"? השבתי לו חייבים שיהיו במקום 2 שוחטים וכי אחרת אסור לשחוט. ואז הוא הציע לי שאסתכל איך שהשוחטים הזקנים והותיקים ר' ... ור' ... שוחטים, ואז אבין כי זה ממש משחק ילדים. בקיצור, חיכיתי פעם לראות איך שאותם השוחטים ר' ... ור' ... שוחטים לראות איך ממשש, ואז למדתי את המשחק... הסכינים היו מלאים בפגימות רח"ל, הם שחטו בתוך 4 שעות 1200 אוויזים ומתוכם היו בס"ה אחד או שתיים טריפה, אצלם לא היו בעיות כלל, זו הרי שחיטה קלה במיוחד. בפעם השניה הלכתי ביחד עם להבל"ח השוחט ר' ... ע"ה אחד שחט ואחד הכין סכיני שחיטה (חלפים) כל הזמן, הוא הודה ששוחט אחד אסור לו לשחוט, ומאז היו שוחטים 2 שוחטים באותה קהילה ... במשך תקופה ארוכה.

המשך בעלון הבא

אגב אספר שאני הייתי שוחט אצל המארגארעטענער רב, הרב הגאון הצדיק ר' אברהם קליינמאן שליט"א [זצ"ל], והמארגארעטענער רב שחט שם אצל עמפיער כשר פולטרי, הי' לו שם 4 שוחטים ששחטו כל השבוע, והי' חסר לו שוחט אחד ושני משגיחים, והשוחטים שלו עבדו בשביל עמפיער כל השבוע, ואני ולהבל"ח בנו הג' ר' מאיר שמואל ז"ל ועוד משגיח אחד נסענו ביחד כל שבוע לשחיטה לשעה אחת בלבד, והשחיטה של השעה הזאת הלכה בשביל מארגארעטען, וכל העופות האלו נשחטו בשביל ליבערמאן ענד רובאשקין בבארא-פארק, ואני נסעתי לשם קרוב לב' שנים לשחוט שעה אחת בשבוע, [ומהכסף הזה של שעה אחת לשבוע הי' לי די ללמוד בכולל כל השבוע], ומה שאני ראיתי שם אפשר לכתוב חיבור שלם, אבל לצאת בלי כלום א"א לכן אכתוב רק עובדא אחת מה שנדפס כבר בספרי "קול השחיטה" סימן ו', וז"ל:

שחיטת אוויזים עם בעיות רבות - הבעל הבית מערבב טריפות להכעיס - החלפים עם פגימות - מכשירים את הטריפה הלכתי לשחוט אוויזים עם השוחט הזקן ר' ... בלאַנג איילנד, הייתי המשגיח ושמרתי על תהליך השחיטה, המקום היה נחמד מאוד, (המקום קסם לי מאוד), שחטו רק 12 אוויזים בפעם אחת, היו 2 טורים